

Povinnost připojení se na kanalizaci pro veřejnou potřebu

Barbora Veselá

Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích v § 3 odst. 8 stanovuje pravomoc obecního úřadu v přenesené působnosti svým rozhodnutím uložit vlastníkům stavebního pozemku nebo staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody, povinnost připojit se na kanalizaci v případech, kdy je to technicky možné.

Výkladem tohoto zákonného ustanovení se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp. zn. 5 As 257/2015-32 a současně Krajský soud v Plzni v řízení navazujícím.

Z rozhodnutí krajského soudu i Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že klíčové je posouzení otázky, zda jsou splněny zákonné podmínky, za kterých může příslušný správní orgán uložit vlastníkům nemovité věci povinnost připojit se na kanalizaci.

První podmínkou, která musí být splněna, je existence stavebního pozemku nebo staveb, na kterých vznikají nebo mohou vznikat odpadní vody. Posouzení splnění této podmínky nebude v praxi patrně činit významnější potíže.

Druhou z podmínek je možnost technické realizace připojení. Tato podmínka spočívá jednak v tom, zda lze v daných konkrétních podmínkách realizovat stavbu samotné kanalizační přípojky, a dále v tom, zda je možné reálné připojení vzhledem ke kapacitním a technickým možnostem kanalizace, na níž má být přípojka připojena. Nejvyšší správní soud současně objasnil, že v rámci posuzování možnosti technické realizace připojení je nutné zohlednit i zásadu proporcionality (srov. § 2 odst. 3 správního řádu). Z hlediska zásady proporcionality je podstatné, zda zřízení přípojky není zjevně a již ze samé podstaty a okolností konkrétního případu naprosto nepřiměřené a extrémně nákladné (např. ad absurdum, pokud by mezi kanalizací a připojovaným místem byl velký skalní masiv, který by sice bylo „technicky“ možné prokopat a zřítit přípojku, ale objektivně za cenu astronomických nákladů). V takovém případě není dána technická možnost realizace připojení.

Není však věcí správního orgánu, který rozhoduje o povinnosti se připojit, aby zjišťoval a hodnotil skutečnosti jdoucí nad rámec jeho zákonného zmocnění a posuzoval realizaci přípojky

způsobem a v podrobnostech spadajících do jiných správních procesů, zejména na úseku územního rozhodování a stavebního řádu, tedy aby rozhodoval o konkrétní trase přípojky a jejím technickém provedení, neboť toto posouzení přísluší správnímu orgánu v rámci stavebních předpisů o umístění stavby a jejich technických podmínkách pro provedení.

Na druhou stranu musí být určeno místo napojení na kanalizaci, aby bylo povinnému vlastníkovi připojované nemovitosti zřejmé, kde se musí na kanalizaci napojit a aby samotné rozhodnutí bylo vykonatelné.

Soudy se zabývaly ještě otázkou přiměřenosti lhůty stanovené pro připojení na kanalizaci pro veřejnou potřebu, která byla správními orgány stanovena na 6 měsíců. I zde dospěl krajský soud k tomu, že tato lhůta není zjevně nepřiměřená, neboť správní orgán v rámci šetření zjistil obvyklou lhůtu pro realizaci připojení 2 až 3 měsíce, tudíž lhůta 6 měsíců je zcela reálná.

Závěr

Citovaná soudní rozhodnutí poskytují obecním úřadům užitečné vodítko k tomu, aby mohly kvalifikovaně vydávat rozhodnutí o připojení nemovitosti ke kanalizaci, neboť obsahují návod k tomu, jaké podklady je třeba shromáždit a s jakými otázkami je potřeba se vypořádat tak, aby jejich rozhodnutí bylo vykonatelné a v souladu s právními předpisy.

Mgr. Barbora Veselá
ČEVAK a. s.

§ 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen „dotčené osoby“), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.